

Οι σημερινές μάχες της νεολαίας μπορούν να γίνουν η αρχή της συνολικότερης αντεπίθεσης του εργαζόμενου κόσμου για μια ζωή ολόκληρη και όχι επιβίωση με δόσεις, όπως της προσφέρουν με τα πεντάμηνα προγράμματα επαιτείας, τονίζει στο Πριν ο Σπύρος Χαϊκάλης, μέλος του Γραφείου του ΚΣ της νΚΑ.

Συνέντευξη του Σπύρου Χαϊκάλη στον Μάκη Γεωργιάδη για το “ΠΡΙΝ”

- Το τελευταίο διάστημα έχουμε ανάταση των αγώνων της νεολαίας, κυρίως των μαθητών και των φοιτητών. Δώστε μας μια εικόνα της έκτασης των κινητοποιήσεων.

- Από τις μαθητικές κινητοποιήσεις στις αρχές του μήνα μέχρι και την πρόσφατη κινητοποίηση φοιτητών και μαθητών στο υπουργείο Παιδείας η αλήθεια είναι πως έχει αρχίσει να μυρίζει νεολαιίστικο κίνημα. Αν κάποιος ήταν στην πανελλαδική πορεία στις 6 Νοέμβρη, η οποία άγγιζε τις 5.000, θα το έβλεπε. Θύμιζε τις κινητοποιήσεις του 2006-7 αλλά και τις κινητοποιήσεις του 2011. Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις ενάντια στο λοκάουτ των πρυτάνεων των ΜΑΤ έβγαλαν στο δρόμο μόνο στην Αθήνα πάνω από 3.500 φοιτητές. Αντίστοιχη είναι και η εικόνα από τις υπόλοιπες πόλεις. Στον τελευταίο γύρο των γενικών συνελεύσεων πάνω από 60 φοιτητικοί σύλλογοι υπερψήφισαν το πλαίσιο της ΕΑΑΚ, δηλαδή σχεδόν το 80% των συλλόγων που συνεδρίασαν.

- Ναι, αλλά τα κυβερνητικά ΜΜΕ λένε ότι όλα τα κάνουν δυναμικές μειοψηφίες αριστεριστών και η σιωπηρή πλειοψηφία της νεολαίας αντιτίθεται. Ποια είναι η εικόνα;

- Η νεολαία σπάει τη βιτρίνα της ομαλότητας και των χαμηλών προσδοκιών που είχαν επιβληθεί στην κοινωνία κι αυτό τους ενοχλεί. Η εικόνα μάλλον είναι αντίστροφη λοιπόν. Μειοψηφία ήταν και είναι η κυβέρνηση και ο μιντιακός συρφετός. Η σιωπηρή πλειοψηφία της νεολαίας και του λαού ήταν και είναι αντίθετη στη βάρβαρη πολιτική της κυβέρνησης. Προφανώς δεν ισχυρίζεται κανείς ότι υπάρχει πλατιά αγωνιστική πλειοψηφία αυτή τη στιγμή στη νεολαία. Αλλά έχει αρχίσει να εμφανίζεται και διαρκώς κερδίζει έδαφος ο αγωνιστικός δρόμος έκφρασης του προβληματισμού και της αγωνίας της. Η νεολαία σήμερα καταλαβαίνει όλο και περισσότερο ότι δεν έχει να χάσει τίποτα πέρα από τις ηλεκτρονικές της αλυσίδες.

- Τι κρύβεται πίσω από τους αγώνες; Η κυβέρνηση και το μαύρο μέτωπο αναζητούν υποκινητές. Ποιοι είναι;

- Θα πρέπει να ψάξει στον ίδιο της τον εαυτό. Το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ και η πολιτική τους είναι ο βασικότερος υποκινητής του αγώνα της νεολαίας. Το 50% των μαθητών που πετάγονται έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η φτωχολογιά που επειδή δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στο ασφυκτικό ν+2 διαγράφεται από τα πανεπιστήμια, το 60% των ανέργων στη νεολαία.

- Παρ' όλα αυτά τα τρομερά προβλήματα που αντιμετωπίζει η νεολαία, την τελευταία διετία τουλάχιστον οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις της νέας γενιάς ακολουθούσαν χαμηλές πτήσεις. Τι αλλάζει τώρα;

- Αυτό που αποδείχθηκε για ακόμη μια φορά είναι πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να επιβάλουν «οι από κάτω» τις ανάγκες και τα δικαιώματά τους, πέρα από τον δρόμο του αγώνα. Ο κόσμος δεν κερδίζεται με προσευχές, η νεολαία το αντιλαμβάνεται κι αυτό είναι που φαίνεται να αλλάζει τώρα. Από τη μικρή «ανυπότακτη» Ιωάννα μέχρι τις στρατιές ανέργων, η νεολαία θέλει να βροντοφωνάξει το απλό: «δεν

αντέχουμε άλλο». Το ζητούμενο, πώς θα αντέξουμε δηλαδή, καταρχήν απαντιέται με τους μαχητικούς και ανυποχώρητους αγώνες. Χρειάζεται όμως να κάνουμε κι ένα βήμα παραπάνω, να δούμε στα μάτια το τέρας του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, να μην το φοβηθούμε και να το ανατρέψουμε. Εξάλλου ο φόβος είναι στο αντίπαλο στρατόπεδο. Το αστικό μπλοκ είναι στα σχοινιά. Γνωρίζουν πως ένα μαχητικό κίνημα της νεολαίας θα επιφέρει ανεπανόρθωτους κλονισμούς, γι' αυτό προσπαθούν να το «σκοτώσουν» με την καταστολή στη γέννα του.

- Εκτιμάτε δηλαδή πως μπορεί το νεολαιίστικο κίνημα να λειτουργεί σαν σπινθήρας ή σαν «ευαίσθητο θερμόμετρο» γι' αυτά που έρχονται;

- Φυσικά. Η κοινωνία είναι καζάνι που βράζει. Από διαφορετικούς δρόμους επιχειρείται να επιβληθεί κλίμα χαμηλών προσδοκιών, προσμονή στην κοινοβουλευτική εναλλαγή από το καναπέ. Σήμερα το νεολαιίστικο κίνημα με τα σκιρτήματά του δείχνει πως υπάρχει κι άλλος δρόμος. Αυτή μπορεί να είναι η σπίθα που θα κάψει τα σπαρτά της φτώχειας, της ανεργίας, της αμορφωσιάς, της ανελευθερίας. Οι σημερινές μάχες της νεολαίας μπορούν να γίνουν η αρχή της συνολικότερης απειπίθεσης του εργαζόμενου κόσμου για μια ζωή ολόκληρη κι όχι επιβίωση με δόσεις, όπως της προσφέρουν με τα πεντάμηνα προγράμματα επαιτείας.

- Ποιος είναι ο πολιτικός στόχος της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ANΤΑΡΣΥΑ σε αυτή τη στροφή; Τι επιδιώκετε; Ένα ξέσπασμα και τέλος ή κάτι άλλο;

- Ο πολιτικός στόχος της νΚΑ και της ANΤΑΡΣΥΑ είναι να βγει η νεολαία στο προσκήνιο και, μαζί με τον μαχόμενο λαό, να καθορίσει τις εξελίξεις για να ανατραπεί η πολιτική του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ - για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης.

Όπλο μας είναι τα όργανα του μαζικού κινήματος της νεολαίας, οι συνελεύσεις, οι συντονισμοί κ.λπ. και ο παραπέρα συντονισμός τους με τα όργανα των εργαζομένων. Δεν υποχωρούμε και κυρίως δεν υπακούμε στα ανδρείκελα της κυβέρνησης, όπως ο Φορτσάκης, ή στους κάθε λογής μηχανισμούς καταστολής του κράτους. Αντίθετα κλιμακώνουμε και πολιτικά και κινηματικά την πάλη μας. Ήδη αρκετοί φοιτητικοί σύλλογοι με πρωτοβουλία της ΕΑΑΚ προχωρούν με πενθήμερες καταλήψεις, το ίδιο και στο μαθητικό κίνημα που με τις δικές του ιδιομορφίες επανεμφανίστηκε δυναμικά την Παρασκευή.

- Έχουν προγραμματιστεί παραπέρα κινητοποιήσεις;

- Την εβδομάδα που έρχεται υπάρχουν δύο σημαντικά ραντεβού: Την Τετάρτη 26 Νοέμβρη επιδιώκουμε να εμφανιστεί αυτοτελώς και με μαζικούς όρους το νεολαιίστικο κίνημα και να αναδείξει τα δικά του αιτήματα, ενώ την επόμενη μέρα 27 Νοέμβρη στην πανεργατική απεργία θέλουμε να βρεθεί πλάι στα αγωνιζόμενα κομμάτια των εργαζόμενων που δεν σκύβουν το κεφάλι στην εργοδοσία και οριοθετούνται από την υποταγμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Στις 6 Δεκέμβρη η νεολαία θα δώσει δυναμικό και μαχητικό «παρών». Η 6η Δεκέμβρη δεν θέλουμε να είναι απλώς ημέρα μνήμης στον Αλ. Γρηγορόπουλο ή μέρα νοσταλγίας περασμένων μεγαλείων της νεολαιίστικης εξέγερσης. Αντίθετα θέλουμε να ενταχθεί στο συνεχές της πολιτικής και κινηματικής κλιμάκωσης. Επιδιώκουμε να αποτελέσει κρίσιμο κόμβο η 6η Δεκέμβρη, με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον των αγώνων. Όπως έλεγε κι ένα παλαιότερο σύνθημα του Φεστιβάλ των Αναιρέσεων, εμπνεόμενο από τον Μάη του '68, «η μορφοιά είναι στους δρόμους, η ελπίδα στην Αριστερά της ανατροπής».

Πολιτικό νεύρο των αγώνων η αντικαπιταλιστική Αριστερά - Επιδιώκουμε κοινή δράση στο κίνημα με τις αριστερές δυνάμεις

- Ποιος είναι ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στους αγώνες της νεολαίας;

- Δεν θα είναι υπερβολή να ισχυριστούμε πως η αντικαπιταλιστική Αριστερά αποτελεί το πολιτικό νεύρο

της αγωνιζόμενης νεολαίας. Σε μια σειρά μάχες της νεολαίας αποτελεί το κέντρο αναφοράς και τον καταλύτη των πολιτικών εξελίξεων. Στο φοιτητικό κίνημα η 20χρονη και πλέον παρουσία της ΕΑΑΚ είναι η σταθερά κάθε κινητοποίησης. Η παρουσία της πρωτοβουλίας του Ανυπόταχτου Μαθητή προσελκύει όλο και περισσότερους μαθητές οι οποίοι θέλουν να αντισταθούν στο μαύρο μέλλον που τους ετοιμάζουν, γνωρίζοντας καλά πως ο φασισμός αποτελεί την πιο μαύρη εκδοχή του συστήματος και όχι αντισυστημική επιλογή. Αλλά και η πρωτοβουλία στο χώρο της ανεργίας και της επισφάλειας, η Ατάκ (Attack), με ανολοκλήρωτο σίγουρα ακόμα τρόπο, αποτελεί μια αρχική εστία συσπείρωσης των αγωνιζόμενων κομματιών στο χώρο.

- Ποια είναι η παρέμβαση του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ;

- Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ έχει δείξει τις βαθύτερες προθέσεις του να περιορίσει τα νεολαίστικα σκιρτήματα σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, προβάλλοντας την αλλαγή διαχειριστή σαν τη μόνη λύση. Από τη μια, οι βουλευτές του αξιοποιούν τις μάχες φοιτητών - μαθητών εντός κοινοβουλίου, από την άλλη όμως, λάμπει διά της απουσίας του στον αγώνα, παρά τις βαθύτερες ίσως αγωνιστικές προθέσεις της βάσης του στη νεολαία. Το ΚΚΕ βρίσκεται σε μια διαρκή ταλάντευση ανάμεσα στη μάχη και την οπισθοχώρηση. Ενώ φαίνεται να παίρνει διαζύγιο από την απαράδεκτη στάση του στο ΕΚΠΑ στην αρχή της χρονιάς, δεν κάνει το ουσιαστικό βήμα για κλιμάκωση και σε πολιτικό και κινηματικό επίπεδο του αγώνα. Φαίνεται πως η ηγεσία της ΚΝΕ προς το παρόν ακολουθεί αμήχανα τους κινηματικούς σταθμούς στους οποίους συμβάλλει η αντικαπιταλιστική Αριστερά κρατώντας στάση αναμονής. Εμείς επιδιώκουμε, με τις δυνάμεις της Αριστεράς, κοινή δράση μέσα στο κίνημα και συναγωνιστικό διάλογο για ζητήματα κλιμάκωσης του αγώνα.

- Υπάρχει δηλαδή δυνατότητα κοινής δράσης και πώς;

- Υπάρχει, στη βάση όμως του αναγκαίου προγράμματος. Εμείς καλούμε το σύνολο των δυνάμεων της Αριστεράς να συμφωνήσουμε στα εξής δύο βασικά πράγματα. Πρώτο, πως μόνος δρόμος είναι να βγει η νεολαία στον αγώνα και με τα όργανα του κινήματος να καθορίσει τις εξελίξεις κι όχι να περιμένει σωτήρες γι' αυτήν. Και δεύτερο, πως για να επιβάλει τις ανάγκες και τα δικαιώματά της πρέπει να θέσει αντίπαλό της το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου με στόχο να ανατρέψει τη πολιτική του. Σε αυτούς τους δύο άξονες νομίζουμε ότι μπορεί να υπάρξει κοινή δράση που θα είναι χρήσιμη για το κίνημα και τη νικηφόρα του έκβαση κι όχι κάποια επίπλαστη ενότητα που θα σκορπίσει απογοήτευση την επόμενη μέρα.

- Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε να πυκνώνουν τα μπλοκ της ΝΚΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από νέους και νέες. Υπάρχει μία τάση νέας στρατεύσης σε αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική βάση;

- Ναι, υπάρχει. Σε μια εποχή που το τέλος της ιστορίας αποδεικνύεται πως δεν γράφτηκε ακόμη η αναζήτηση διεξόδου πέρα από τα όρια του καπιταλισμού φαίνεται να ενισχύεται στη νεολαία: Η πάλη για μια ζωή στο μπόι των ονείρων μας, στο μπόι των ανθρώπων, όπως έλεγε και ο Νίκος Μπελογιάννης. Για ένα σύγχρονα επαναθεμελιωμένο φτερούγισμα των κομμουνιστικών ιδεών, που θα προτάσσει το πέρασμα της ανθρωπότητας από το βασίλειο της αναγκαιότητας στο βασίλειο της ελευθερίας!